

اول ماه می، روز جهانی کارگر را گرامی بداریم!

اول ماه می، به مثابه روز همبسته گی کارگران و زحمتکشان جهان علیه ظلم و استبداد و برای رهایی انسان از هرگونه استثمار و سلطه زور و زر، مهمترین روز در تاریخ مبارزه جنبشهای چپ محسوب میگردد.

این روز در حدود (۱۳۰) سال قبل در امریکا بنیاد نهاده شد. در تاریخ اول ماه می سال (۱۸۸۶) کارگران شهر شیکاگو به مناسبت کاهش ساعات کاری از (۱۰) ساعت در روز به (۸) ساعت، دست به تظاهرات زدند. در مقابل، پلیس بالای تظاهر کننده گان آتش گشوده و در نتیجه تعدادی زخمی، کشته و زندانی گردیدند.

تقاضای کارگران صرف کاهش ساعات کار روزانه از ده ساعت به هشت ساعت بود. این خواست اولیه کارگران پذیرفته نشد و در مقابل، در حدود یکصد هزار کارگر از مناطق مختلف (۱۲۰۰ کارخانه مختلف) شهر شیکاگو، دست به اعتصاب و تظاهرات زدند.

با چهارمین روز تظاهرات، حکام ظالم امریکایی در مقابل تظاهرات صلح آمیز کارگران، با مرمی به پاسخ پرداختند. پلیس با حملات وحشیانه موفق گردید تا پس از (۴) روز، تظاهر کننده گان را پراکنده و تعدادی را مجروح و کشته و (۸) تن را به حیث محرکین اصلی و انفجار دهنده گان بمی، که باعث کشته شدن یک فرد پلیس، چند تن کارگر و زخمی شدن تعدادی از کارگران گردیده بود، دستگیر کنند.

از جمله دستگیر شده گان پنج نفر از مهاجرین آلمان و یک تن امریکایی بود. صرف یک تن از دستگیر شده گان به (۱۵) سال حبس محکوم، یک تن دیگر در زندان دست به خودکشی زد و بقیه اعدام گردیدند.

به خاطر بزرگداشت از این روز تاریخی (اول ماه می)، در تعدادی از کشورها تعطیل عمومی اعلام گردیده و همه ساله اتحادیه های کارگری، زحمتکشان و نیروهای پیشرو جهان از این روز با تظاهرات و تدویر محافل تجلیل به عمل می آورند. این نیروهای پیشتاز جهان، خواستها و مطالبات حد اقل خویش را که عبارت از: تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری، حق اعتصاب، تضمین و تأمین امنیت شغل، افزایش مناسب واقعی دستمزدها و پرداخت به موقع آنها، عقد قرارداد های دایم به جای قراردادهای مؤقت، تأمینات اجتماعی و بیمه بیکاری، رفع هر نوع تبعیض جنسی بین کارگران زن و مرد، تخصیص امکانات لازم به شرکتهای تعاونی مسکن و مصرف، گسترش مؤسسه های آموزش حرفه‌یی، منع کار کودکان . . . ، میباشد، دایماً در اعلامیه ها و گردهمآییهای خویش ابراز میکنند.

در سال (۲۰۱۰) روز کارگر در حالی تجلیل میگردد، که سلطه جویی امپریالیزم تحت نام ریشه کن ساختن تروریسم و صدور دموکراسی با استفاده از قوتهای اشغالگر نظامی ناتو و بحران اقتصادی دامنگیر بسیاری از کشورهای کره زمین گردیده، کاهش درآمد ناچیز طبقه فقیر، بلند رفتن قیمت کالاهای مورد ضرورت، کاهش قدرت خرید و بیکاری در واحد های تولیدی صنعتی و خدماتی بیداد میکند.

جُنُبشهای مترقی همیشه همبسته گی کامل خویش را با انسانهای که هنوز هم زیر استبداد و ستم حُکام مرتجع کشور های مختلف جهان قرار دارند اعلام میدارند و هیچ فرد و نیروی آگاه لحظه هم مطالبات برحق زحمتکشان را فراموش نکرده و در تحقق آن بی امان مبارزه خواهند کرد.

ما باور داریم که زحمتکشان افغانستان نیز در مبارزه که هر روز دامنه آن وسعت می یابد به خواستههای خود خواهند رسید. صلح، امنیت و رفاه اجتماعی تأمین و ظلم و ستم و استبداد ریشه کن خواهد شد. به یقین که انسانهای آگاه و نیروهای سالم افغانی به این باور اند و در این راه لحظه هم غفلت نخواهند کرد.

بر افراشته باد درفش صلح و عدالت اجتماعی

تابناک باد خاطره مبارزین راه آزادی و ترقی